

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Sectio IX. De primitijs, & ablationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

SECTIO IX.

De primitiis, & oblationibus.

§. I.

De primitiis.

Primitiæ dicuntur, *primi fructus agrorum, vinearum, horticorum &c. primogenita in animalibus &c.* ut colligitur ex variis sacrarum litterarum textibus. Distinguntur à decimis, quòd illæ sint primi fructus, & immediatè Deo offerantur, in gratiarum actionem pro frugibus terræ &c. decimæ verò sint decima pars fructuum, quæ in sustentationem ministris Ecclesiæ immediatè debetur: & quamvis in antiqua lege ex præcepto legis divinæ scriptæ, offerri deberent, primitiæ, ex omnibus fructibus Deo, juxta varios Sacra Scripturæ textus, & olim etiam in lege Evangelica, ex præcepto juris Ecclesiastici, solvi deberent sacerdotibus, & ministris Ecclesiæ; prout etiam varia jura indicant, hodie tamen in plerisque locis est hæc obligatio extincta, ut nemo de his solvendis ex obligatione sollicitus sit.

§. II.

De oblationibus.

Oblationum nomine, prout à decimis, primitiis, & alijs donationibus, ac legatis Ecclesiæ factis distinguuntur, quæ sub nomine oblationum latius accepto comprehendi possunt, earum oblationes veniunt, *quæ ad altare à Christi fidelibus Deo, & Sanctis offeruntur, religionis*

*intuitu, licet postea in usum Ecclesiæ vel ministrorum ejus vertantur: nullum quidem de strictè dictis oblationibus faciendis præceptum in Ecclesiis debetur (quæ enim præcepta in jure canonico antiquo oblationes præcipere videntur, loquuntur in ampliore sensu accipendo oblationes, de illis scilicet, quæ in titulo, vel ut census, vel ut legati, vel ut decimæ &c. in casu quo defectu sustentatio congrua ministris Ecclesiæ ex cōsuetudinariis aliquâ obligatione debentur Ecclesiæ) laudabiles tamen & pias, ac spontaneas consuetudines esse negligendas, monet Pontifex in *Apostolicam* 42. de *Simoniacis* capitulo 1. men etiam quorundam oblationum ad aram admittere, vel accipere prohibetur, prout videre est, apud *Gregorium* in *can. 2. dist. 90. v. dona altaris* & manifestis, à raptoribus, à pauperum oppressoribus, à sacrilegis, à contumacibus, à publicis meretricibus, à scandalum scilicet vitandum, & non debeat Ecclesiæ cum illis velle communicare, in iniquè partis &c. oblationes etiam non possunt hæc oblationes accipi ex illis, quæ sunt in justè acceptis, quæ debentur alijs, vel ex pietate, vel ex charitatis &c. obligatione. Et quovis tales oblationes immediatè Deo fiant, in usum tamen illorum converti possunt, qui curam animarum in Ecclesiâ ex officio, & obligatione ministrant. Et hinc oblationes, quæ fiunt capellæ alicui, aut altari in Ecclesiâ parochiali existenti; vel quæ fiunt in capellâ, aut oratorio, sito intra fines, & limites parochialis Ecclesiæ, vel quæ*

unt ad imaginem depictam v.g. in pariete domus privatæ alicujus personæ, vel quæ sunt sacerdoti in Ecclesiâ parochiæ aliæ celebranti, non ad capellanum loci illius, aut in ara celebrantem, sed ad parochum, intra cujus parochiæ fines hæ oblationes fiunt, pertinent, nisi ex intentione offerentium aliud præsumi debe-

at, quorum voluntati sine dubio satisfieri debet, aut recepta in taliloco consuetudo aliud jubeat, prout circa Neomytis factas oblationes statuitur, quæ non ad parochum, etiam si in Ecclesia parochiali primitias ille celebret, sed ad Neomytam pertinent.

—(0)—

TITVLVS XXXI.

DE REGVLARIBVS ET TRANSEVTIBVS AD RELIGIONEM.

SECTIO I.

De essentia status religiosi in communi, ejusque proprietatibus, & institutione.

S. I.

Quid sit status religiosus, & quam requirantur ad substantiam veram ac propria religionis?

Status religiosus definitur potest, quod sit stabilis in communi vivendi modus fidelium, ad Christiana charitatis, perfectionem tendentium, editis tribus substantialibus votis, perpetua castitatis, paupertatis, & obedientiæ, ab Ecclesia approbatus. Requiritur ergo ad substantiam veram religionis (prout hic de ea sermo est) quatuor conditiones. Primò ut serventur in tali statu, tria consilia Evangelica, paupertatis, perpetuæ castitatis & obedientiæ (per quæ consilia remouentur, quæ vel maximè perfectioni obstant) non quidem quasi paupertas religiosa debeat omnino incapacem dominij facere

Compend, Pirhing,

religiosum, quod falsum esse, clarè patet, ex religiosi scholasticis Societatis Jesu, qui verè religiosi sunt, dominij tamen, & retinendi, & acquirendi capaces sunt, prout negari non potest, post bullam Gregorij 13. Ascendente Domino; sed quòd priuè omni usu, & dispositione rerum pretio æstimabilem, sine licentiâ superioris, & ut hoc volente abdicare se omni etiam dominio parati sint. Secundò ut tria consilia illa Evangelica voto perpetuam obligationem continentem firmentur; status enim quandam immobilitatem, & perpetuitatem dicit, non quidem absolutam, ex parte utriusque, statum incipientis, & illius communis, quæ talem admittit, cujus rei iterum clara paxis habetur, ex religiosi Societatis Jesu, non professis, ex bullis Pontificum, institutum Societatis confirmantibus, sed ex parte illius saltem, qui statum talem arripit. Tertio ut hæc tria vota emittantur in religione, quæ per Sedem Apostolicam, non tantum in vim pii modi vivendi, sed in

Cccc

viii